

Kendini iyi biri sanan, cahil cesaretiyle hareket edip acemi şansıyla bir süre idare eden zalimin ileri götürmesi geriye dönüştür. Bir de bakmışsın, bir savaş yaşanır olmuş insanın içinde; “kadehi elinden” ile “elinde kitapları” arasında gide gele.

Ben doğmadan bir süre önce ölmüş Nazım Hikmet. 18 Nisan 1960’a atıfla yazmış o şiiri. O gün, zaman milletin oyuyla gelmiş milli irade olan Demokrat’ın zamanıymış, öğrenciler toplanıp yürümüş ve yönü şaşmış polis kurşunuyla vurulmuş Malatya’lı genç. Bir kasetten Timur Selçuk piyanosu eşliğinde söylerdi; ben şiirde sözü edileni Taylan Özgür sanırdım; aslında Taylan Özgür’ün ismini de bilmezdim, bildiğim başına gelendi; hoş Turan Emeksiz ismi de bir vapurdan kalmış aklımda.

O zamanların üstüne zamanla neler sıvandı neler. Bilmem hatırlanır mı, solcular kitap okuyup toplanır, sağcılar içki içip dağıtırdı. Demek ki içkiye gerek bırakmayacak, uyuşturucu ve unutturucu ne kitaplar basılmış ki kitap okur olmuşlar. Bir solcunun kitapsız alkolik bölücü olmasına gelince yalnız kalıp kendi iç savaşında yenik düşmesinin sonucu olsa gerek diye düşünürüm. “Kanatsız, dört ayaklı, anıran kuş” demeye benzeyen “liberal sol” böyle böyle ortaya çıkmış olsa gerek.

Bir de şu “At kadehi elinden” şarkısı var. İçinde “Bin parçaya bölünsün” denilen bu şarkıyı kimin yazdığıyla, kimin besteleyip kimin söylediğiyle belleğimi hiç uğraştırmadım. Cam kırıldı mı bir daha bir araya gelmez; hani her biri ayrı bir güzellik olan bin parça olarak da kalmaz; süpürülür atılır. Buna karşı çıkarcasına, sözünü ettiğimiz şiirimizde “Safları sıklaştırın çocuklar” denir. Şarkıda “Bu gece son gecemiz”dir, “acı günler yakında”dır. Ama şiirimiz öyle görmez durumu: “Daha gün o gün değil”dir.